

Meneer de president

Meneer de president, welterusten,
Slaap maar lekker in je mooie witte huis.
Denk maar niet te veel aan al die verre kusten
Waar uw jongens zitten eenzaam ver van huis
Denk vooral niet aan die zesenzeventig doden
Die vergissing laatst met dat bombardement
En vergeet het vierde van de tien geboden
Die u als goed christen zeker kent.
Denk maar niet aan al die jonge frontsoldaten
Eenzaam stervend in de verre tropennacht
Laat die bleke pacifistenkliek maar praten
Meneer de president
Slaap zacht.

Droom maar van de overwinning en de zege
Droom maar van uw mooie vredesideaal
Dat nog nooit door bloedig moorden is verkregen
Droom maar dat het u wel lukken zal dit maal
Denk maar niet aan al die mensen die verrekken
Hoeveel vrouwen, hoeveel kinderen zijn vermoord
Denk maar dat u aan het langste eind zult trekken
En geloof van al die tegenstand geen woord.
Bajonetten met bloedige gevesten
Houden ver van hier op uw bevel de wacht
Voor de glorie en de eer van 't vrije westen
Meneer de president
Slaap zacht.

Schrik maar niet te erg wanneer u in uw dromen
Al die schuldeloze slachtoffers ziet staan
Die daarginds bij het gevecht zijn omgekomen
En u vragen hoelang dit nog zo moet gaan
En u zult toch ook zo langzaam aan wel weten
Dat er mensen zijn die ziek zijn van geweld
Die het bloed en de ellende niet vergeten
En voor wie nog steeds een mensenleven telt.
Droom maar niet te veel van al die dode mensen
Droom maar fijn van overwinning en van macht
Denk maar niet aan al die vredeswensen
Meneer de president
Slaap zacht!

In 1966 zong Boudewijn De Groot voor het eerst dit anti-Vietnamlied op tekst van Lennart Nijgh. Maar of de president nu Johnson of Bush heet, en of het een lied is over Vietnam of over een ander belegerd land op onze wereld doet minder ter zake. De schuldeloze slachtoffers blijven bestaan. Voor ons is het een lied tegen elke oorlog, tegen de waanzin van elke macht die uiteindelijk toch maar enkel denkt aan het eigen gelijk en het eigen gewin.